ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀରାଜ ଏସ୍. ପାଟିଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ବାଦଶାହା ସୁଲତାନ ମୁତୱାଲି

ମାର୍ଚ୍ଚ 22, 1995

[ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ବମ୍ବେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଭୂମି ଅଧିନିୟମ, 1948:

ଧାରା 88-B --ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ର- ପ୍ରାବଧାନର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିବା ଜମିରୁ ଆୟ -ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଲୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏପରି ଜମିଗୁଡ଼ିକରୁ ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସୀମିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜମିରୁ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାସର କିଛି ଜମିର ଭଡାଟିଆ ଥିଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଚାଳନା ନ୍ୟାସୀ ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିବା ତାଙ୍କ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ବମ୍ବେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ନିୟମାବଳୀ, 1956 ର ନିୟମ 52 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉପ-ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପରେ, ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (i) ର ଖଣ୍ଡ (b) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ଆବଣ୍ଟନ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାନ୍ତା । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ବମ୍ବେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 88-B (1) ଏବଂ 88-B (2) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଯାହା ଜଣାପଡ଼େ, ସେଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯୋଜନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏପରି ଛାଡ଼ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନ୍ୟାସକୁ ଏହାର ଜମିର ଆୟ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା, ଏପରିକି ଯେଉଁଠାରେ ଏହିପରି ଜମି ଚାଷ ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । ନ୍ୟାସ କାହିଁକି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ ଯେଉଁ ଜମି ପାଇଁ ଏହା ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଚାହୁଁଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜମିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆୟ ନ୍ୟାସ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଉଛି, ତାହାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । "ଏପରି ଜମି"ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ, ଯାହା ନ୍ୟାସର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ, ତାହା କେବଳ ସେହି ଆୟପ୍ରାପ୍ତ ଜମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ, ଯାହା ପାଇଁ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଜମି ନୁହେଁ । କାରଣ ନ୍ୟାସ ଯେତେବେଳେ ଏହାର କିଛି ଜମି ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜମିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ, ନ୍ୟାସକୁ ଏପରି କିଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ କହିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପରିପନ୍ଥୀ ହେବ କାରଣ ଏପରି ଆବଶ୍ୟକତା କେବଳ ନ୍ୟାସ ଉପରେ ଏକ ଅବାଞ୍ଛିତ ବୋଝ ଲଦି ଦିଆଯାଇପାରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ, କିଛି ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ BT & AT ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଏକ ନ୍ୟାସକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ କେବଳ ସେହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯାହା ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଗାଯାଏ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନ୍ୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଗାଯାଇ ନାହିଁ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନୁହେଁ ।)

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 380/1984 ।

ଏସ୍.ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3186/1978 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.11.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ୟୁ.ଆର୍. ଲଳିତ, ପି.ଏଚ୍. ପାରେଖ, ଉଦୟ ୟୁ. ଲଳିତ ଏବଂ ଇ.ଆର୍. କୁମାର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭି.ଏନ୍. ଗଣପୁଲେ, ଭି.ବି. ଗୋଶୀ ଏବଂ ଏ.ବି. ଲାଲ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମର ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠାଯାଉଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ବମ୍ବେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଆଇନ, 1948 - "ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ. ଅଧିନିୟମ" ର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ଜଡିତ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ପୀର, ବାବୁଜମାଲ, ଦେଓସ୍ଥାନ ସାର୍ବଜନିକ ନ୍ୟାସ, କୋହ୍ଲାପୁରର ପରିଚାଳନା ନ୍ୟାସୀ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ନ୍ୟାସର କେତେକ ଜମିର ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ବମ୍ବେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ନିୟମ, 1956 ର ନିୟମ 52 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୋହ୍ଲାପୁରର କରଭିର ଡିଭିଜନର ଜିଲ୍ଲା ଉପ-ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାସର ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭଡାଟିଆ ଥିଲେ । ସେହି ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ଏକ ତଦନ୍ତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାସ ବମ୍ବେ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପଧାରା (1) ର ପ୍ରାବଧାନର ଖଣ୍ଡ (i) ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସାର୍ବଜନୀନ ଧାର୍ମିକ ପୂଜା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଜମି ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଗାଯାଇଥିଲା ତାହା ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ମଇ 27, 1963 ରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, କୋହ୍ଲାପୁର-"ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ" ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ଏହିପରି ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାସ ପକ୍ଷରୁ ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାସର ସମସ୍ତ ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଚାର କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେହି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏକ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3186/1978 ଦାୟର କରି ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସେହି ଆଦେଶ ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ, ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ବିରୋଧରେ ଏକ

ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3771/1981 ଦାୟର କରି ନ୍ୟାସ ସପକ୍ଷରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1983 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 7 ତାରିଖର ରାୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3186/1978କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ବେଳେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3771/1981କୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସେହି ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ଯେହେତୁ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ବି.ଟି. ଓ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b)ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଏହିପରି:

> 88-B(1) ଧାରା 3,4ବି, 8,9,9ଏ, 9ବି, 9ସି, 10,10ଏ, 11,13 ଏବଂ 27 ବ୍ୟତୀତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ବିଷୟ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ 6 ଏବଂ 8ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଧାରାରେ ସୂଚିତ କୌଣସି ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ -
>
> (a) ....
>
> (b) ଯେଉଁ ଜମି କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ନ୍ୟାସ, ଡାକ୍ତରଖାନା, ପଞ୍ଜରାପୋଲ, ଗୋଶାଳା କିମ୍ବା ସାର୍ବଜନୀନ ଧାର୍ମିକ ପୂଜା ପାଇଁ ଏକ ନ୍ୟାସର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ;
>
> ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ -
>
> (i) ଏପରି ନ୍ୟାସ ବମ୍ବେ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ଏବଂ
>
> (ii) ଏହି ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ଏପରି ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ; ....

(2) ଏହି ଧାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଉପ-ଧାରା (1) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ଯେକୌଣସି ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ସେହି ସପକ୍ଷରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରମାଣ ହେବ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା ଯେ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମ 88-B ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ତଦନ୍ତ କରିଥିବା ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ବମ୍ବେ ପବ୍ଲିକ୍ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏପରି ଜମିର ଆୟ ଏପରି ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ଏହାର କେତେକ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାସ ସପକ୍ଷରେ ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ ନ୍ୟାସକାରୀମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ନ୍ୟାସକୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଅନୁଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସକୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ କେବଳ ଯେଉଁ ଜମି ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଗାଯାଇଥିଲା ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଛି । ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ୍. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B (1) ଏବଂ 88-B (2) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଯାହା ଜଣାପଡ଼େ, ସେଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ଆମେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯୋଜନାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଛୁ, ତେବେ ଏପରି ଛାଡ଼ ପାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନ୍ୟାସକୁ ଏହାର ଜମିର ଆୟ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା, ଏପରିକି ଯେଉଁଠାରେ ଏହିପରି ଜମି ଚାଷ ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ, ଯଦି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନ୍ୟାସର ଜମିର ଆୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରିବା, ତେବେ ଆମେ ଏହା ଦେଖିପାରୁନାହୁଁ ଯେ ନ୍ୟାସ କାହିଁକି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ ଏହା ଯେଉଁ ଜମି ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଚାହୁଁଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜମିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନ୍ୟାସ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଛି । ଏହିପରି ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ, ଯାହା ନ୍ୟାସର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେଥିରୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରି, ଏପରି ଜମିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଯାହା ପାଇଁ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଲୋଡାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଜମି ନୁହେଁ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାସ ଏହାର କିଛି ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ମୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ଯେ ଏହାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜମିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ, ନ୍ୟାସକୁ ଏପରି କିଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ କହିବା ସହିତ

ସମାନ ହେବ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପରିପନ୍ଥୀ ହେବ କାରଣ ଏପରି ଆବଶ୍ୟକତା କେବଳ ନ୍ୟାସ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଏକ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଝ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ସର୍ତ୍ତ (ii) ଅନୁଯାୟୀ, କିଛି ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ବି.ଟି. ଏବଂ ଏ.ଏଲ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 88-B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଏକ ନ୍ୟାସକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ କେବଳ ସେହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯାହା ପାଇଁ ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଲୋଡ଼ାଯାଏ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନ୍ୟାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ଛାଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଲୋଡ଼ାଯାଇ ନାହିଁ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟ ନୁହେଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିନା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।